

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie z powództwa A. Z. przeciwko A. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w Ł. o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, Sąd Rejonowy w Zgierzu, IV Wydział Pracy odrzucił zażalenie strony pozwanej na postanowienie z dnia 16 stycznia 2015 r. oddalające wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu z dnia 28 stycznia 2015 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy powołując się na art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. wskazał, iż Sąd I instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Natomiast zgodnie z art. 130 § 1 i 2 kp jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie.

Sąd podniósł, iż w rozpoznawanej sprawie pozwany zarządzeniem z dnia 6 marca 2015 r. został wezwany do usunięcia braków zażalenia przez uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł, podpisanie zażalenia oraz załączenie jego odpisu w terminie 7 dnia pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Sąd ustalił, że w dniu 30 marca 2015 roku powyższe zobowiązanie zostało doręczone pozwanemu w trybie awizo, pomimo tego ani pozwany, ani jego pełnomocnik nie usunęli braków zażalenia w zakreślonym terminie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie.

Powołane orzeczenie w całości zaskarżył pełnomocnik pozwanego podnosząc, iż pozwany na bieżąco odbiera korespondencję kierowaną do niego na adres ul. (...), (...)-(...) Ł., jednakże nie otrzymał przesyłki zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków formalnych z dnia 6 marca 2015, jak również zawiadomienia o złożeniu pisma w placówce operatora pocztowego. Skarżący wskazał, iż z uwagi na nieprawidłowe doręczenie zarządzania, pozwany nie wiedział, iż miał do odebrania awizowaną korespondencję dotyczącą jego sprawy.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. nakazuje odrzucić zażalenie jeżeli zostało wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie jest fakt, iż zażalenie na postanowienie z dnia 16 stycznia 2015 r. skarżący, wniósł z uchybieniem art. 130 § 1 i 2 k.p.c., bowiem zażalenie pozwanego nie zostało należycie opłacone, podpisane, a nadto brak było jego odpisu (art. 128 § 1 kpc). Skarżący został w sposób jasny i czytelny wezwany przez Sąd Rejonowy do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł, podpisanie zażalenia oraz złożenie odpisu zażalenia. Pomimo pouczenia przez Sąd o terminie do uzupełnienia braków formalnych i skutkach niewykonania wskazanego wezwania skarżący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie usunął wskazanych uchybień.

Odnosząc się natomiast do twierdzeń skarżącego, zaznaczyć należy, iż we wniesionym zażaleniu na postanowienie z dnia 22 kwietnia 2015 r. roku nie wskazuje żadnych podstaw do uchylenia powyższego orzeczenia. Pozwany nie wykazał bowiem w żaden sposób, iż zobowiązanie w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych zażalenia, nie zostało mu prawidłowo doręczone. Tymczasem analiza adnotacji poczynionych na zwróconej Sądowi przesyłce wskazuje, że korespondencja dla pozwanego wysłana na podany przez niego adres tj. ul. (...), (...)-(…) Ł., była prawidłowo dwukrotnie awizowana w dniach 13 marca 2015 r. i 23 marca 2015 r., o czym zawiadomiono adresata umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej (k. 50). Natomiast na skutek nie podjęcia przez pozwanego przesyłki z placówki pocztowej, stwierdzenie skuteczności doręczenia w dniu 30 marca 2015 r. uznać należy za pełni zasadne. Nie ma zatem podstaw do przyjęcia za zażaleniem, że doręczenie wezwania do uzupełnienia braków formalnych było dokonane z naruszeniem przepisów regulujących tryb doręczania przesyłek sądowych. Zarzut skarżącego, iż nie zostały dopełnione wszystkie wymagane czynności w procesie doręczania, nie został skonkretyzowany, ani potwierdzony wiarygodnymi dowodami, a zatem nie mógł odnieść zamierzonego rezultatu. Na poparcie swych twierdzeń skarżący przedstawił jedynie wydruk potwierdzający przyjęcie i zarejestrowanie reklamacji dotyczącej doręczenia przesyłki pocztowej. Jednocześnie pozwany w żaden sposób nie uprawdopodobnił, iż po jego stronie nie zachodziły przeszkody dla dokonania skutecznego doręczenia.

Niemniej jednak, dla Sądu najistotniejszym w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy pozwany zadośćuczynił zobowiązaniu wynikającemu z zarządzenia z dnia 6 marca 2015 roku, poprzez usunięcie braków formalnych. Nie ulega wątpliwości, iż braki formalne nie zostały usunięte, a zatem skarżącego obciążają skutki nieprawidłowości i błędów z tego wynikających.

Zaskarżone orzeczenie odpowiada zatem prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.

Przewodnicząca: Sędziowie: